

ningsbestemmelser — angaar, stiller Mindretallet ikke Ændringsforslag, men henviser, hvad yderligere Nedsættelse af Renten af Bank- og Sparekasseindskud angaar, til sine foranstaaende Bemærkninger.

Mindretallet er dog ikke blind for, at det til Gennemførelse af Konverteringen paa overkommelig Finansieringsbasis er af væsentlig Betydning, at Renten for nye Indlaan i Konverteringstiden nedsættes, og man er villig til at medvirke hertil under Former, der særlig tager Sigte paa Indlaan, som foranlediges ved, at Obligationsejere ikke har ønsket at ombytte deres højere forrentede Obligationer med 4 pCt.s.

Der bør, hvis en saadan Ordning gennemføres, skabes Sikkerhed for, at Nedsættelsen af Indlaansrenten — i Lighed med, hvad Tilfældet er efter Loven af 1. Maj 1933 — kommer det vedkommende Pengeinstituts Debitorer til gode ved en yderligere Sænkning af Udlaansrenten.

Mindretallet er i øvrigt af den Opfattelse, at en effektiv Reduktion af Udlaansrenten i stigende Grad synes betinget af, at der ved Lov fastsættes et rimeligt Maksimum for denne.

Det er uden for enhver Tvivl, at ved de af Mindretallet stillede Ændringsforslag vil Dækningsbehovet i meget væsentlig Grad formindskes. Man ønsker derfor ikke at tage endelig Stilling hertil, før Klaring over Lovforslagets Indhold ved Afslutningen af Rigsdagens Forhandlinger om dette er tilvejebragt.

Dette gælder ogsaa Regeringsforslagets § 45 om Særbeskatning af Udbytte af Aktier og Andelsbeviser. Mindretallet finder, at der ved eventuel Udformning af hertil sigtende Beskatningsregler bør skelnes mellem saadanne ældre Selskaber, hvis Udbytter ikke er forøget, og saadanne, der i Ly af Statsforanstaltningerne har opnaaet væsentlig Fordel, eller som er oprettet og kun bestaar i Ly af disse.

Et andet Mindretal (Fibiger, Korsgaard og Christmas Møller) ønsker til det foreliggende Lovforslag at gøre dels nogle principielle Bemærkninger, dels nogle Be-

mærkninger om Enkeltheder og om Mindretallets Ændringsforslag.

Forslagets Indhold falder i to Dele, idet den ene Del angaar Landbrugets Rentabilitet, den anden den saakaldte Gælds-sanering.

Den første og efter Mindretallets Mening vigtigste Del falder atter i to Dele, nemlig dels Konverteringen, som er af almindelig Karakter, men som stort set dog kun yder Hjælp til dem, hvis Prioritetsgæld for Tiden forrentes med over 4 pCt., og den anden Del, som yder et Rentetilskud til dem, som har en stor Gældsbyrde. Med Hensyn til dette sidste, kan det vel i og for sig hævdes, at Forslaget ligger paa Grænsen mellem Skabelse af Forrentning og Gældssanering.

Naar Mindretallet er af den Opfattelse, at Genskabelsen af Landbrugets Rentabilitet er det først fornødne — selv om Mindretallet naturligvis erkender, at Spørgsmaalet Rentabilitet og Gældssanering er Spørgsmaal, som paa en vis Maade gaar over i hinanden —, er Grunden den, at Landbrugets Netto-Eksportværdi er aldeles afgørende for hele Samfundets Produktionsforhold.

De økonomiske Vilkaar for dansk Erhvervsliv kan kort gengives ved følgende Tal: I 1933 var vor Handelsomsætning med Udlandet:

Indførsel: 1 265 Mill. Kr.

Udførsel: 1 201 — —

Heraf solgte vi animalske Landbrugsprodukter for 873 Mill. Kr.

I første Halvaar 1934 er de tilsvarende Tal følgende:

Indførsel: 610 Mill. Kr.

Udførsel: 573 — —

Animalske Landbrugsprodukter heraf 400 Mill. Kr.

Det fremgaar heraf, at Landbrugsudførselen spiller den aldeles afgørende Rolle for hele Landets Udførsel og, da Varer køber Varer, ogsaa for Landets Indførsel. Dette vil atter sige, at Spørgsmaalet om Landbrugets Udførsel ikke alene er et Spørgsmaal for de enkelte Landmænd og deres bedre eller daarligere øko-